

## 8 ΜΑΪΟΥ

Ἡ περιώνυμος 7 Ἀπριλίου εὔρα τὸν δῆμιόν της εἰς τὴν 8 Μαΐου.

Ὁ συμπαγὴς ὄγκος τῆς πλειονοψηφίας ἐράχθη, διεσπάρσθη, ἐθρυσματίσθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὑπὸ τὰ συντρίμματ' αὐτοῦ ἐτάφησαν οἱ εἰς δυσθέατον ὕψος ἀνελκίζως παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίης πλειονοψηφίας ἀναδιδασθέντες.

Ὁ δραπέτης τῆς ἐξουσίας ἠσθάνθη νοσταλγίαν ὀκτῶ μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπανειδίστον αὐτοῦ λιποταξίαν. Ἐκλαμβάνων τὴν προεῖαν μακροθυμίαν τοῦ ἔθνους ὡς ἀποκτηνῶσιν, ἔσχε τὸ θάρρος νὰ παρυσιασθῇ ἐκ νέου ὡς μνηστὴρ τῆς ἀρχῆς. Μετὰ τὸ ἄλμα ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἐπεχειρεῖ ἄλλο ἄλμα ἐπὶ μᾶλλον ἀνίσχυτον, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τ' ἄνω.

Ἀλλὰ τότε εὐτυχῶς ἡ κρύφα καυχάζουσα ἀγανάκτησις ἐξεράχθη, ἡ ἐκπνέουσα φιλοτιμία ἀνέζησε καὶ ἐπικράθη ἡ ἀνίσχυντία καὶ ἀπηλλάγη ὁ τύπος ἀπὸ δυνάμεως καὶ καταστρεπτικωτέρως ἐκδόσεως τῆς ἐλευθερίας κωμωδίας.

Ἄς ἀποδιδῶσιν ἄλλοι εἰς ὀλιγοψυχίαν καὶ ἰδιοτέλειαν τὴν ἐπελήθυσαν ἀληθῶς ἀπόστοπον μετατροπὴν. Αἰσιδοῦντες ἡμεῖς τὴν ἀποδιδόμεν εἰς τὴν ἀκατάσχετον ἐξεγερσιν τῆς συνειδήσεως. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν ἀπωλέσαμεν τὰ πάντα, ὅτι μᾶς ἀπέμεινε καὶ ἡ αἰδώς· διότι καὶ ἡ αἰδώς εἶνε ἀρετὴ καὶ τὸ ἐρυθρὰν ὕπερ ἐπῆνε· σεν ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος ὅτε τὸ εἶδε βᾶφρον τὰς παρειὰς μειρακίου σημαίνει ὅτι τὸ αἷμα δὲν ἐτελμακτώθη, ἀλλὰ ῥέει ἀκόμη σφριγῶν εἰς τὰς φλέβας.

Ἀποτέλεσμα ἄμεσον τῆς ἐπισήμου ψηφοφορίας τῆς 8 Μαΐου εἶνε ἡ κατὰ τὴν ἐπομένην ἀνάρρησις τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη σχηματισθέντος ὑπουργείου. Δὲν ἐξετάζομεν ἂν οἱ ὅροι ὑφ' οὗ ἐσχηματίσθη τὸ νέον τυπὸν ὑπουργεῖον ἀνταποκρίνωνται πληρέστατα εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς ὑπὲρ ποτα σήμερον ἀπαιτητικῆς κοινῆς γνώμης, δὲν ἐξετάζομεν τὴν ποιότητά τινων τῶν στοιχείων αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν ἀπουσίαν ἄλλων ἐγκριτοτέρων ἴσως καὶ καταλληλοτέρων. Ἄς μὴ προδικάζωμεν καὶ ἃς ἀναμείνωμεν. Αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς ἐδημιουργήθη εἶνε ὁμολογουμένως δυσχερέσταται· παρακλυθάνει ὡς πρὶν ἐρείπια καὶ συντρίμματ' αὐτῶν, κλυθώμενην τὴν κυριαρχίαν τοῦ κράτους, λελωθώμενην τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, πενίαν, χρεωκοπίαν, ἀποσύνοψιν. Ἄς ἀφῆσωμεν τὸν ἀνίσχυτον εἰς αὐτὸ ἐλευθέρων τὴν ὁδὸν ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸ βαρὺ αὐτοῦ καθήκον.

Ἄλλως τε ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς 8 Μαΐου ὡς νίκην κόμματος κατὰ κόμματος, ὡς φάσιν χυδαίαν τῆς εἰδεχθῶς κομματικῆς διαπάλης. Ἀποδιδόντες εἰς αὐτὴν ὑψηλοτέραν ἐννοίαν τὴν θεωροῦμεν ὡς ἐπίσημον ἀποκλήρυξιν τοῦ μέχρι τοῦδε διέποντος ἡμᾶς φαύλου συστήματος. Ἡ συντελεσθεῖσα καταστροφή ἐμπνέει ἡμῖν τὴν συναίσθησιν ὅτι ὀφείλομεν ὀριστικῶς νὰ ρυθμίσωμεν οὕτως τὰ καθ' ἡμᾶς ὥστε ν' ἀπορύγωμεν πάσαν εἰς τὸ μέλλον θανατηφόρον ὑποτροπὴν. Οἱ κληθέντες νῦν εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἔχουσι μόνον τὸ καθήκον νὰ ἐπουλώσωσι τὰς πληγὰς καὶ νὰ ἐπανορθώσωσιν ὅ, τι κατέπεσεν. Ἐχουσι καὶ τὴν ἀποστολὴν νὰ προπαρασκευάσωσι τὸν δρόμον πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀνώδυνον συντέλειαν τῶν οὐσιωδῶν μεταβολῶν ἃς ἀνυπερθέτως ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ τόπου. Ἄν συμμερίζονται τὴν κοινὴν τυχὴν πεποιθήσιν καὶ ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα ἐννοοῦσιν εἰλικρινῶς νὰ ἐργασθῶσι, δύνανται θαυραλέως ἀπὸ τοῦδε νὰ βασιζῶνται εἰς τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν τιμίων καὶ τῶν ἀληθῶς πονούντων τὴν πατρίδα.

## ΤΟ ΡΑΜΦΟΣ ΤΟΥ ΘΡΑΞΟΥ

Εἶνε ὁμολογούμενον ὅτι ἡ ποταπὴ καὶ ἀγενὴς βίη ἦν ἐξασκουσὶ καθ' ἡμῶν αἱ Δυνάμεις διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν παρήγαγε παρὰ τῷ ἐλληνικῷ λαῷ τὴν ζωηροτέραν ἐκείνην ἀγανάκτησιν ἣν καθεὶς ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ παρὰ φιλοτίμου λαοῦ συναισθανομένου τὴν αὐθιχέστεν καταπάτησιν τῶν δικαίων αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν. Ὁ λόγος τοῦ φαινομένου εἶνε εὐνόητος· ἡ βαθμιαία ἐξάντλησις καὶ ἡ ῥηθίσις παρέλυσαν καὶ ἀπενέκρωσαν τὸ δῆμιον ἔθνος καὶ τὸ φροσῖον τοῦ ὀνειδούς· τὸ ἔκχευε νὰ κύψῃ πολὺ ταπεινὰ τὸν αὐχέν. Ὁ αὐτὸς ἐκυτὸν ἀτιμάζων, ὡς ἠτιμάσθη ἀναξίως ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τῶν ἡγετῶν του, ὀλίγον ἀίσχυνεται διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβάλλουμένην αὐτῷ ἀτιμίαν.

Μικρὴ μόνον φορὰν διεσείσθη ἡ ἀξιοθρήνητος ἀπάθεια τοῦ καὶ ἡ ὀργὴ ἐξήστραψεν εἰς τὸ νεκρωμένον βλέμμα του καὶ ἡ ἀδρανὴς χεὶρ του ἀνυψώθη διὰ νευρικοῦ κινήματος δεικνύουσα ἀπειλητικῶς τὴν πυγμὴν, ὅτε ἐγνώσθη τὸ τόλμημα τῶν Αὐστριακῶν εἰς Σκιάθον. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι παρεστάθη κατ' ἀρχὰς τὸ γινόμενον λίαν ἐξωικωμένον· ἀλλὰ τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους δὲν παρώξυνεν ἡ ἰδέα τῆς πράξεως ὅσον τὸ ὄνομα τῶν ἐργατῶν αὐτῆς, ὑπομνηστικὸν παλαιὰς ἡμέρας πικρίας καὶ δοκιμασιῶν καὶ ἐξάπτων ἀρχαίων, θανάσιμον καὶ οὐδέποτε σβεσθὲν μῖσος.

Διότι μᾶς εἶνε γνωστὸν ἀνέκαθεν τίνος φιλικὰ κρίσθηματ' αὐτῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον γένος ἡ Δύναμις ἐκείνη ἦν ὁ ποιητὴς κ. Παράσχος ἐν στιγμῇ ἐπιτυχοῦς ἐμπνεύσεως ἀπεκάλεσε

Δριστητὴν μὲ Ἀλκάρην, Μανσευλιμάναν μὲ σταυρό,  
διότι ὑπάρχουσι μεταξύ ἡμῶν καὶ αὐτῆς λοχαρισμοὶ ἀνεξόφλητοι αἵματος· διότι πάντοτε εἰς τὰς κρίσιμωτάτας τοῦ ἐλληνισμοῦ στιγμὰς, τὸ μέλιν ὄρνειν τὸ ὅποιον φέρει ὡς ἐμβλημα ἡ μινωρχία τῶν Ἀψιδούργων εὐ μόνον ἐξέπεμψε τὸν ἀπαίσιον αὐτοῦ κρωγμόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γαυρῶς ὄνουχας καὶ τὸ διπλοῦν ῥάμφος μετὰ προθυμίας προσέφερε πρὸς κατασπάρξιν τοῦ τετρακυματισμένου σώματος τῆς ταλαιπώρου ἡμῶν πατρίδος.

Ὅτε οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνέλαβον τὰ ὅπλα πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐκυτῶν ἐλευθερίας, εἶρον δυσμενεστάτην πρὸς τὸ ἐπιχειρήματ' αὐτῶν τὴν πολιτικὴν τῆς Δύσεως, ἥτις εἶχε νεωστὶ σφουρηλατήσῃ πρὸς καταπίεσιν τῶν λαῶν τὰ δεσμὰ τῆς Ἰερᾶς Συμμαχίας. Τὰ ἡρωϊκὰ αὐτῶν κατορθώματα, τὰ φοβερά αὐτῶν δεινοπαθήματα κατέστησαν βαθμικῶς ἡπιοτέρους τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Μόνη ἡ αὐστριακὴ διπλωματικὴ ἔμεινεν ἀνηλεὴς καὶ ἀδυσώπητος, μόνη αὐτὴ ἐφάνη ἕως τέλους ἀμείλικτος πολέμιος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Αἷμα εὐγενὲς ξένων ἐλθόντων ἀπὸ πάσης τοῦ κόσμου γωνίας ἔρρευσεν ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γῆς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ἀπεναντίας ὀλίγους μῆνας πρὶν κροτήσωσι τὰ τηλεβόλα τοῦ ἠνωμένου στόλου ἐν Νευκρίνῳ ἐπισφραγίζοντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ τηλεβόλα τῶν αὐστριακῶν πλοίων ἐβομβοβόλουν τὰς ἐλληνικὰς νήσους, ἐφόενον ἀθῶα θύματα, καὶ ἐπέβαλλον ληστρικὰς ἀποζημιώσεις.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος αὐθαδῶς ἐνήργουν τὴν τροφοδότησιν τῶν εἰς τὰ φρούρια πολιορκουμένων ὀθωμανῶν παραβιάζοντα τὸν ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν πλοίων ἀποκλεισμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀρκετὰ τῶν πλοίων τούτων συληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐδημεύθησαν, ἡ πράξις ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως ὡς πειρατεία καὶ διετά-

χθη δ κατὰ τὴν Μεσόγειον τότε αὐστριακὸς στόλαρχος Παυλούτσκις νὰ ζητήσῃ λόγον καὶ ἀποζημιώσιν.

Τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐξετέλεσεν ὁ αὐστριακὸς στόλαρχος μετ' ἀνγκούστου ἀγριότητος περιερχόμενος τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐμπνέων τὸν τρόμον εἰς τοὺς φιλησυχούς νησιώτας, συλλαμβάνων πάντα τὰ προστυγχάνοντα ἑλληνικὰ πλοῖα, φυλακίζων τοὺς δημογέροντας, φορολογῶν τοὺς πολίτας καὶ ἐπιβάλλων διὰ τῶν τηλεβόλων του ἐν Νάξῳ, ἐν Τήνῳ, ἐν Μυκόνῳ, ἐν Ὑδρᾷ, ἐν Σπέτσαις τὴν αὐθαίρετον καὶ τυραννικὴν θέλησίν του. Ὡς δειγμα τῆς ἀπηνουῖς καὶ ἀπανθρώπου τῶν Αὐστριακῶν διαγωγῆς παραθέτομεν ἀφήγησιν περὶ τῶν ἐν Σπέτσαις ἐν ἔτει 1827 γενομένων, εἰλημμένην ἐκ τῶν Ναυτικῶν τοῦ Ἀναστασίου Κ. Ὁρλάνδου (σελ. 485).

• Εἰς τὸν λιμένα Σπετσῶν εὐρίσκοντο τέσσαρα αὐστριακὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὑπὸ φορτίον ναυπηγησίου ξυλείας, συλληφθέντα ἔξωθεν τῆς Πρεβέζης ὑπὸ δύο Σπετσιωτικῶν πλοίων, ἀνήκοντος τοῦ φορτίου εἰς τὸν Μεχμέτ Ἀλῆν, ὡς διευθυνομένων τῶν πλοίων τούτων εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἄμα φθάσαντες εἰς Σπέτσας οἱ ἀποκλειστικί, ἀπέστειλαν τὰ ἔγγραφα τῶν αὐστριακῶν πλοίων εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ θαλάσσιον δικαστήριον, ἵνα δικασθῶσιν· ἀλλ' ἐκεῖ εὐρέθη τότε ὁ κατὰ τὴν Μεσόγειον Αὐστριακὸς Νάυαρχος Παυλούτσκις Δάνδουλος ἐπὶ τοῦ δικροῦ τοῦ Ἐννοῦς, 64 κανονίων, μεθ' ἑνὸς βρίκιου, καὶ μαθὼν τὰ περὶ τῶν πλοίων τούτων, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὰ ἔγγραφα· λαβὼν δὲ καὶ κρατήσας αὐτὰ ἐναντίον τῆς ὑποσχέσεώς του, κατέπλευσε τὴν ἐπιούσαν 19 Ἰουλίου εἰς Σπέτσας, ζητῶν τὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία. Ἡ τοπικὴ Διοίκησις ἠρνήθη τὴν παράδοσιν αὐτῶν, εἰποῦσα, ὅτι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν ὡς λεία, τὰ δὲ, ὅτι διατελοῦσιν εἰσέτι ὑπὸ δίκην, καὶ ὅτι ὄφειλε ν' ἀποταθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἀληθὲς καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ θαλασσίου Δικαστηρίου δὲν ἦσαν πάντοτε δίκαιαι, ἀλλ' ὁ Δάνδουλος ἀποκριθεὶς ὅτι δὲν γνωρίζει οὔτε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, οὔτε Ἑλληνικὰ Δικαστήρια, τὴν ἐπομένην ἄνευ προηγουμένης τινὸς εἰδοποιήσεως, ἔφερε πλησίον τοῦ στομίου τοῦ λιμένος τὸ τε δικρόν καὶ τὸ βρίκιον καὶ ἤρχισεν αἶφνης νὰ ἐκπέμπῃ χαλκὸν κατὰ τὰς τῶν ἐν τῷ λιμένι πολεμικῶν τῆς νήσου πλοίων καὶ κατ' αὐτῆς τῆς πόλεως μύδρους κεκαυμένους, ὕλας ἐμπρηστικάς, πυροσφαίρας καὶ παντὸς εἶδους καταστρεπτικάς βολὰς σκοπὸν ἔχων νὰ καταστρέψῃ φαίνεται τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον βραχίονα τῆς κατὰ θάλασσαν Ἑλληνικῆς δυνάμεως, μὴ φειδόμενος οὔτε αὐτῶν τῶν ἐν τῷ λιμένι αὐστριακῶν πλοίων· ἐκ τῶν ἐκσφενδονιζομένων πυροσφαιρῶν, ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι πολεμικῶν πλοίων ἀνέψαν, ἤρχισε νὰ καίηται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀναμφισβόλως ἤθελαν συγκατὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πλοῖα, ἐὰν ἡ δραστηριότης τῶν ἐντοπίων ναυτῶν δὲν ἐπρυλάμβανε νὰ κατασβέσῃ τὸ διαδοθὲν πῦρ. Ζημίας ἱκανάς, ὑπερβαίνουσας τὰς 30,000, υπέστησαν ὅλα τὰ πλοῖα, καὶ ἑνδεκα ἄνδρας καὶ δύο κοράσια ἐξερχόμενα τῆς κατὰ τὸν λιμένα Σχολῆς καὶ διευθυνόμενα εἰς τὰς ἐστίκας των, ἐφρονέθησαν, πολλαὶ δὲ γυναῖκες ἔγκυοι ἀπέβηλον καὶ δώδεκα ἀπέθανον ἕνεκα τοῦ γεγονότος τούτου, δύο δὲ οἰκίαι ἐκρημνίσθησαν ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν σφαιρῶν.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐκπλαγέντες ἐκ τῆς ἐχθρικότητος καὶ ἀπροσδοκήτου ταύτης διαγωγῆς τοῦ Αὐστριακοῦ, παρέδωκαν πρὸς αὐτὸν ἀμέσως τὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταστροφῆς τῶν τε πλοίων των καὶ τῆς πόλεως· ὁ δὲ Δάνδουλος λαβὼν τὰ πλοῖα, ἔπαυσε μὲν,

τὸν κανονισμὸν, ἀλλ' ἀπῆται νὰ τοῦ πληρωθῶσιν ἐντὸς δύο ὥρων 6000 δίστηλα πρὸς ἀποζημιώσιν ἄλλου τινὸς ὁμοίου φορτίου συλληφθέντος παρὰ τοῦ πλοιάρχου Γ. Λεμπέση, καὶ κηρυχθέντος λεία παρὰ τοῦ θαλασσίου Δικαστηρίου, τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον. Εὐτυχῶς πρὸ τῆς διαρκείας σφοδρῶς πνεύσας ἄνεμος, ἀπεμάκρυνεν ἐκ Σπετσῶν τὰ ἀντιχριστιανικὰ ταῦτα πλοῖα.

Τὰ διαδραματισθέντα πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Σκιάθῳ δεικνύουσιν ἐπαρκῶς ὅτι καίτοι οἱ χρόνοι παρήλθον, καίτοι τὰ ἐν Εὐρώπῃ καθεστὼς καταπληκτικῶς ἡλλοιώθη, ἡ πολιτικὴ τοῦ πρίγκιπος Ματερνίχου ἰσχύει ἀκόμη καὶ αἱ διαθέσεις τῆς Χριστιανικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Αὐτοκρατορίας ἔμειναν ἀμετάβλητοι. Οἱ γαμψοὶ ὄνυχες καὶ τὸ ῥάμφος τοῦ ὀρνέου προτείνονται ἀπειλητικώτερον ὅσον μάλιστα πλησιάζει ἡ στιγμή καθ' ἣν ἐλπίζει νὰ καταδροχθῇ τὴν λείαν ἣν ἀπ' αἰῶνος ὀρέγεται. Ἡδύνατο ἴσως, ὅταν ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡ ἐπίσημος ἐπιστῇ, τὸ ῥάμφος αὐτοῦ νὰ συναντήσῃ χαλκὴν πανοπλίαν, ἀλλὰ χρειάζονται χεῖρες ῥωμαλέων κυβερνητῶν ὅπως τὴν σφυρηλατήσωσι καὶ περιέχλωσι δι' αὐτῆς τὸ ἔθνος, ὅχι χεῖρες δειλῶν καὶ πανηρῶν ἀθιγγάνων.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

## ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφείας ἐξήκοντα καὶ πλέον ψήφων ἡ συνελθούσα βουλὴ κατεδίκασε τὴν πολιτικὴν τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου Δεληγιάννη, ὅπερ αὐτὴ εἶχεν ἀναθεῖναι εἰς τὴν ἀρχήν, ὑποστηρίξῃ ἐν ἀπολύτῳ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ ἓν ἔτος, ὑποβοηθήσῃ παντοιοτρόπως νὰ φέρῃ τὴν ἐπιστρατείαν, νὰ συνάψῃ τὰ δάνεια, νὰ ἐξαντλήσῃ τὸν τόπον, νὰ ἐμπιξῇ τὸν κόσμον. Τὸ φαινόμενον εἶνε παρίεργον, ἀλλ' ὅχι καὶ σπάνιον. Δὲν μετροῦνται συνήθως ἐπὶ τῶν δακτύλων αἱ μαγδαληναί, αἵτινες δεικνύσασαι τὴν νεότητά αὐτῶν ἐν παντὸς εἶδους ὀργαῖς περὶ δυσμᾶς τοῦ βίου των μεταβάλλοντα εἰς αἰσθηματικὰς ἢ εὐλαβεῖς δεσποίνας διὰ τὸν φόβον τῆς κρινῆς ἀγχανκότητος ἢ τῆς κυλάσεως. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει κατὰ πόσον νὰ συνετέλεσεν ἄρα γε ὁ φόβος τοῦ καθαρτηρίου πυρός... τῆς διαλύσεως;

✱

Ἐὰν ὑπάρχῃ τις δυσηρεστημένος, βεβχίως δὲν θὰ εἴμεθα ἡμεῖς, διὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὅπερ ἐπέφεραν οἱ ἐξήκοντα μαγδαληνοὶ τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Ἀλλ' ἀπλῶς ἐκ τοῦ καθήκοντος ἡμῶν ὡς παρελθόντων κρίνομεν καλὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν βεβχίως ὤφθη κατηγορούμενος καταδικαζόμενος ὑπὸ δικαστηρίου ἐκ συνενόχων του.

✱

Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὡς κοινὴ φράσις κρίσεως ἐπὶ τῶν γενομένων ἐχρησίμευσεν ἡ συνήθης προοίμια «*καλὴν ἄργην παρά ποτέ*». Νομίζομεν ὅτι ἡ δημώδης αὕτη προοίμια θὰ ἡδύνατο ἐπίσης νὰ ἔχῃ τὸν λόγον τῆς καὶ πρὸ τριῶν ἢ πέντε μηνῶν.

✱

Καὶ ὁ Στῆλμαν;... τί θὰ γαῖνῃ ὁ ὑψικάρυφος ἀνταποκριτῆς ὁ τασοῦτον μέρος διαδραματίσας εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν;

Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι μεταβάλλει τὴν εἰς Ῥώμην· ἄλλοι εἰς Πάρισιον. Ἄν ἀληθεύει τὸ δεύτερον, ἀλλοίμονον εἰς τὸν αὐτόθι πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Δεληγιάννην!

Κόθορνος